

ДОСТА ЈЕ БИЛОСАША РАДУЛОВИЋ

јули 2015. године

МИ НЕ ОДУСТАЈЕМО.

Док не укинемо партијско запошљавање.
Док не укинемо тајне штетне уговоре.
Док не уведемо универзалну социјалну заштиту.
Док не уведемо универзалну здравствену заштиту.
Док не смањимо намете на рад.
Док не укинемо медијски мрак.
Док не размонтирамо паразитски систем.
Доста је било!

www.dostajebilo.rs | office@dostajebilo.rs | 011 32 82 600

Партијски кадрови су појели државу

Партократија нас кошта милијарду евра годишње. Имамо 100.000 партијских кадрова, са купљеним дипломама измишљених факултета, на измишљеним радним местима. Финиш пљачкашке приватизације платиће грађани.

Партократију, која је урушила све три гране власти у земљи — законодавну, извршну и судску — није измислио Вучић, већ је ухватила корене још за време Тадића и раније.

Највише се огледа у партијском запошљавању које је довело до тога да данас имамо око 700.000 запослених у јавном сектору. Од тога је вишак 15 одсто и то је око 100.000 партијских кадрова, са махом купљеним дипломама, са измишљених универзитета, на измишљеним радним местима. Они нас коштају милијарду евра годишње.

Вишкова има у државној управи, а не међу лекаrima и професорима, већ на измишљеним административним пословима.

Држава је план за решавање вишка направила напамет и зато се не могу очекивати прави резултати. Немогуће је ући у тај посао ако се претходно не направи систематизација радних места и не мери учинак запослених. Тек након тога може да се направи права анализа колико је стварно људи вишак у државном сектору.

Прегломазан јавни сектор главни је разлог гушења привреде, јер она не може да поднесе намете.

Влада Александра Вучића намерава да оконча пљачкашку приватизацију и практично ликвидира сва предузећа без одговорности за оно што је спроведено. За 46 предузећа Влада планира наставак хаоса без икаквог плана за увођење реда, наставак бесмислене потраге за страним инвеститорима и наставак бесмислених субвенција.

Права заштита је увођење реда у предузећа. Да се за свако предузеће направи лична карта, попише се имовина, обавезе и утврди финансијско стање, а затим се обави финансијско реструктурирање и обришу се неутемељене обавезе. Потом се ради анализа тржи-

шта и пословни план, да се добију обртна средства и да се види шта на тржишту може да се уради. Ово сам предлагао као министар привреде, али је Александар Вучић зауставио увођење реда.

Уместо тога имамо приватизацију хаоса где ништа не може да се уради и имамо јавно позивање инвеститора. Наравно, јаве се само слаби инвеститори, јер јаки не желе да улазе у хаос, пошто се не зна колика су дуговања и потраживања, који су судски поступци у току. На жалост, цех неће платити неодговорна Влада, већ грађани.

Уврежено и погрешно мишљење у јавности јесте да је држава код нас највећи послодавац. У земљи има око 700.000 људи који раде за државу и милион запослених у приватном сектору. Од милион запослених, 300.000 људи ради у средњим и великим предузећима, а чак 700.000 њих у малим предузећима и предузетничким радњама.

Када се томе додају пољопривредна домаћинства са члановима, добијамо бројку од преко милион људи који су запослени у микрофирмама и газдинствима. Тај сектор запошљава највише грађана и он мора да буде препознат као мотор развоја земље. Држава ово треба да има на уму и да прави планове како да помогне и подстакне највећег послодавца.

Али, те мере изостају, а на леђа мале привреде товаре се све већа оптерећења која доводе до гашења фирми и радњи, што опет умањује приходе државе.

Највеће оптерећење су порези и доприноси на зараде, који иду и до 64 одсто, што је тешко издржати. Разумна пореска правила сви поштују, а неразумна велики број људи избегава. Зато и имамо сиву економију од 30 посто друштвеног производа, што држави односи 2,8 милијарди евра изгубљеног пореза годишње. ❧

Решење

❧ Решење за привредни развој је подстицање кичме наше економије, а то је сектор малих предузећа и предузетника, и то смањењем великих пореза и доприноса на зараде. Јер, кад се погледа наш порески систем, већина дажбина може да се издржи, али држава шаље поруку — ако запослиш новог радника, одраћу те. То доводи до гашења породичних бизниса и бежања у сиву економију, а са разумним оптерећењима на плату, овај главни сектор би се развијао и то би повратно довело до повећања буџета.

❧ Протеклих година у пљачкашкој приватизацији у Србији изгубљено је 400.000 радних места, а држава нема адекватан одговор на тешку социјалну ситуацију. Залажем се за увођење универзалне социјалне заштите од 15.000 динара за породице које су остале без прихода, плус 5.000 динара за сваког следећег члана домаћинства. То би за четворочлану породицу значило помоћ од 30.000 динара месечно. Овај предлог није прошао јер је одговор власти био — тада нико неће хтети да ради.

❧ Сада се за социјалну помоћ годишње издваја милијарду и по евра, али када се види колико сиромаштво влада у земљи, питање је где иду те паре.

Залажем се за укидање овере здравствених књижица, јер је здравствена заштита по Уставу Србије обавезна за све грађане.

НЕ ДАМО ЗЕМЉУ ИСПОД ЖИТА

Припремају поклањање плодне земље страним инвеститорима

Кабинет премијера Александра Вучића припрема измене Закона о пољопривредном земљишту да би омогућио да се великим, страним фирмама под повлашћеним условима преда

плодна државна земља, директном погодбом са Владом Републике Србије. Измене закона не припрема министарство пољопривреде, већ на њима ради Вучићев шеф кабинета Ивица Којић, бивши шеф кабинета Млађана Динкића. Уводи се појам првенства закупа пољопривредног земљишта за фирме на 30 година, по одлуци владе у директној погодби. Ако ове измене закона прођу,

Зашто су Вучићу важнији страни инвеститори и крупан капитал од домаћих паора? И домаћи паори знају да подигну фарме и тове свиње

биће омогућено издавање до 30% државне земље у свакој општини у Србији.

Све ово се намешта за долазак велике немачке месне индустрије „Тенис“, која би требало да добије велике површине државног земљишта, говори се о преко 15.000 хектара, за потребе својих будућих фарми Војводини. Нашим грађанима ће остати јефтина радна места.

Зашто су Вучићу важнији страни инвеститори и крупан капитал од домаћих паора? И домаћи паори знају да подигну фарме и тове свиње, нарочито под тако повољним условима које премијер припрема за

странце. Искуство нас учи, да из свих оваквих тајних дилова и директних погодби стоји корупција.

Покрет „Доста је било – Саша Радуловић“ упозорава да се оваквим изменама закона наставља са развијањем модела корупције којима се храни партократска власт напредњака, подједнако као што је то радила партократија демократа. Наставља се велика пљачка државне имовине и уништавање домаћих пољопривредника и пољопривредних газдинстава који би, уз исте подстицаје који се дају странцима, постали стуб економског развоја.

Покрет „Доста је било – Саша Радуловић“ низом трибина „Не дамо земљу испод жита“ по Војводини покушава да спречи пљачку војвођанске земље. C

Вучићев болестан буџет

Премијер Србије Александар Вучић је на конференцији за новинаре 25. јуна стање у државној каси лажно представио као „здраву сељачку јабуку“. Користећи јефтине трикове упоредио је податке из катастрофалног периода прошле године, обележеног поплавама, са подацима из првих пет месеци ове године. Ми премијера упоређујемо у односу на планове изнете у његовим буџетима.

Александар Вучић је на власти од јуна 2012. године. Прво као ППВ, а затим и као премијер Владе. За то време подигао је све могуће порезе, а смањио пензије и плате. План буџетских прихода је смањивао из године у годину, али ни са смањивањима није успео да их испуни. Као последицу ове погубне економске политике, имамо пад домаће тражње, пад производње, пад БДП-а 2014. године за 1,8 одсто, у прва три месеца ове године за још 1,8 одсто. Србија економски умире.

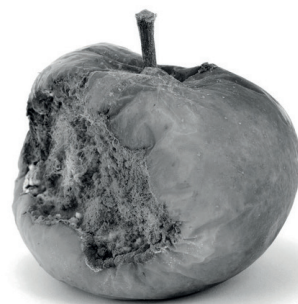
Први буџет који је правио Вучић био је буџет за 2013. годину којим је предвидео пореске приходе од 837 милијарди динара. Остварио је 723 милијарде, односно 115 милијарди мање. Затим је правио буџет за 2014. годину којим је предвидео пореске приходе од 802 милијарде динара. Остварио је 770 милијарди, односно 32 милијарде мање. Буџетом за 2015. годину је

предвидео пореске приходе од 764 милијарде динара.

У односу на његов план из 2014. године, порески приходи у првих пет месеци ове године су за 10 одсто мањи. То представља мањак од 650 милиона евра на годишњем нивоу. На пензијама и платама је Александар Вучић « уштедео » 500 милиона евра. У односу на његов план из 2014. године, приходи од акциза су мањи за 18 одсто, од акциза за дуван за 24 одсто, од ПДВ у земљи за 25 одсто, од пореза на доходак грађана за 20 одсто.

Са друге стране, и расходи су мањи за 12 одсто од плана. Капитални расходи, односно инвестиције, су мањи за 78 одсто. Једини расход који је порастао је расход на камате: већи је за 21 одсто од плана, јер је Александар Вучић јавни дуг за три године повећао за девет милијарди евра, са 15,5 на 24,5 милијарди. То је резултат његове погубне економске политике.

Ми разумемо да би премијер да се мери у односу на поплавну годину. Али ми ћемо да га меримо у односу на његова обећања: буџета за 2013, 2014 и 2015. Очигледно је да српска економија умире. То неће променити намештене позоришне представе у Влади Србије, али ни контрола медија који не извештавају на основу реалних показатеља. C

Александар Вучић је зауставио увођење реда у економију које је започео бивши министар привреде и лидер покрета Доста је било Саша Радуловић. Због нестручног и партократског начина управљања већина предузећа иде у стечај, а та судбина очекује и предузећа која је Влада на годину дана заштитила од наплате дугова. На улици ће се наћи више од 40.000 радника. Влада Србије са Вучићем на челу води привреду Србије у банкрот јер спречава да се уведу ред, смање пореска и бирократска оптерећења, укину сулуде субвенције, тајни уговори и уведу владавина права.

ИДЕМО НА ИЗБОРЕ – БИРАМО НАЈБОЉЕ

Демократска странка је најзаслужнија што је на власти у Србији странка лимитираних људских потенцијала, која је суштински копија ДС у нешто неповољнијим условима, па њене грешке делују гротескније, како због оних који те грешке праве, тако и због окружења у коме су последице грешака сваки даном све уочљивије.

Ако је ДС успео да нам кућу помери из темеља, оно што ради СНС сваки дан резултира, не санацијом темеља, него новим пукотинама које су кућу довеле у стање где је санација мало вероватна. Да није ДС успео сам себе да толико огади грађанима Србије, не постоји ни промил шансе да би Николић могао победити иоле озбиљног кандидата ДС, као што није постојао ни промил шансе да ће садашњи премијер имати популарност коју је имао пре годину дана, па чак ни ону коју тренутно има.

Корупција, самоубилачка спољна политика, бахатост, медијски мрак, истицање да ако не гласате за ДС доћи ће радикали/напредњаци/1990-те, уништавање судства, катастрофална економска политика су тешко наслеђе ДС. Када су изгубили изборе, они не да се нису покајали, него нису три године знали шта их је снашло. Имали су прилику те три године да тамо где су на власти покажу да могу да раде другачије него СНС, али су у Војводини показали да је разлика у начину владања у томе да су људи из ДС умивенији, културнији, благоглагољивији, али да нажалост не постоји суштинска разлика у поимању државе која је њихова приватна и умивена, баш као што је код напредњака држава једнако приватна и неумивена. Нема покајања, нема склањања оних који су петооктобарце огадили грађанима Србије, нема ничег осим истицања да је СНС гори од ДС.

Дакле, нуди нам се лудачка кошуља у којој би се на власти смењивали ДС и СНС. Нуди нам се да бирамо да ли је Душан Петровић био мање бахат од Веље Илића? Да ли нам је Маловић боље урнисала судство од Селаковића? Да ли је Мрка боље мркоњисао од Зоране? Да ли је Суперборис био већи љубитељ слободних медија од Супералека? Да ли

су службени листови лепше навијали за жуте или напредњаке? Да ли се Ђелић лепше пренемао од Вулина? Да ли нам је полиција имала подераније униформе у време Дачића или Стефановића? Да ли нам је војска била уништенија под Шутановцем или

уништеније, а привреда обогаћена не значи да треба да бирамо између две опције које су лоше. То нема смисла, ама баш ни за кога осим оних којима је баш лепо док су на власти. Онима који могу да подрже сваки опцију, сваку промену и који виде прилику да једу бољу клопу него иначе, возе боља кола, ноће у бољим хотелима и лече комплексе из тинејџерских дана.

Стога, једино што има смисла је бити за нешто што је другачије од ДСНС. Бити за промену политика, промену система, а не промену људи који ће вам уништавати животе, терати вас из Србије и промовисати негативну селекцију. Ми смо као држава потрошили све прилике, ми немамо права на још једну грешку. Посебно немамо право да понављамо грешке. Доста је било погрешних одлука, лоших избора где се гласа против, а не за, где гласаш да ли ће ти Ђура опростити што је тукао или неће. **С**

Александар Стевановић, потпредседник покрета „Доста је било – Саша Радловић“

Резултати ДСНС: Корупција, бахатост, тајни уговори, медијски мрак, предузећа у стечају, самоубилачка спољна политика, неуставно смањене пензије и плате

Гашићем? Да ли је штетнији посао са НИС-ом или Ер Србијом? Да ли Динкићеве политике лепше реализује ДС или СНС? Да ли ДС боље запошљава своје људе или СНС?

Ја једино знам да ми се не свиђа ни једно ни друго, а то што је сада медијски мрак већи, институције

Против министара и директора поднето 27 прекршајних пријава

Покрет „Доста је било – Саша Радловић“ поднео је током јуна 27 захтева за покретање прекршајних поступака против највиших функционера Владе и државних институција због незаконитог скривања информација од јавног значаја.

Пријаве су поднете против Ивице Дачића, потпредседника Владе и министра спољних послова, Зоране Михајловић, потпредседнице Владе и министарке грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Жељка Сertiћа, министра привреде, Новака Неђића, генералног секретара Владе, Драгана Калиновић, директорке Републичког фонда за ПИО, Снежане Црнојевић, службенице Министарства привреде, Данета Кондића, одговорног лица у Акционарском друштву „Ер Србија“, Ивана Милошевића, одговорног лица у „Железари Смедерево“, Драгољуба Симоновића и Мирослава

Стојчића, бившег и актуелног генералног директора Железница Србије, и Ђуре Ђуровића, директора Београдске пословне школе.

Готово све прекршајне пријаве су поднете због сумње да су државни функционери и службеници повредили члан 46. ст. 1. тачка 8) Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 120/2004, 54/2007, 104/2009 и 36/2010) којим је прописана новчана казна од 5.000 до 50.000 динара.

Највиши државни функционери одбијају да (на начин и у роковима прописаном Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја) открију протоколе и уговоре са Владом Уједињених арапских емирата и компанијама из УАЕ током 2013. и 2014. године, колико и коме су новцем грађана Србије

платили за услуге лобирања у иностранству, како су уговорани радови за аутопут од Пожеге до Бољара и границе са Црном Гором, како је од арапске компаније уговорено узимање авиона на лизинг за потребе Ер Србије, уговоре и одлуке о приватизацији фабрике „1. Мај“ из Пирота и о финансијским подтицајима „АХА Мури“, документе о ангажовању страних менаџера за „Железари Смедерево“, уговоре Владе са „Горењем“ из Велења, са „Виринг ситемом“ из Финске у Пироту, из којих средстава и са којим циљем је финансирано рекламирање Руских железница на билбордима у Београду, колико ће „Железнице Србије“ уложити у пројекат „Београд на води“...

Покрет „Доста је било – Саша Радловић“ сматра да једино пуна транспарентност рада власти може бити основ здравог друштва и развојне привреде. **С**

Агенција потврдила наводе Саше Радуловића

Агенција за борбу против корупције потврдила је наводе из пријаве Саше Радуловића да је, у случају покушаја скандалозне приватизације Вршачких винограда и Бачке из Сивца чија је земља испод жита продата "Арапима", бивша заменица директора Агенције за приватизацију Оливера Аранђеловић, била у сукобу интереса.

Ова сарадница Млађана Динкића, тада министар привреде и финансија, истовремено је била председница Одбора директора Вршачких винограда АД – у реструктурирању и АД Бачка Сивац у реструктурирању, као и председница Комисије за спровођење лиценца за продају имовине Вршачких винограда. Све ове функције и кључна позиција у Агенцији за приватизацију омогућавале су јој да током 2013. године одигра значајну улогу у покушају да се Вршачки виногради практично поклоне „кинеском инвеститору“ иза кога стоје наши људи. У покушају приватизације Вршачких винограда при-

мењен следећи модел Млађана Динкића: **Агенција за приватизацију унапред одреди купца, договори се о цени, поступак прилагоди том купцу, односно спроведе тако да само одабрани купац може да припреми документацију у роковима и на начин који Агенција одреди, а онда тврди да је све рађено по закону и да је успешно извршила продају.**

Имовина Вршачких винограда је била процењена на **17 милиона евра**, од чега су само залихе вина биле процењене на пет милиона евра. Захваљујући Динкићевој уредби, имовина Вршачких винограда требало је да припадне кинеском "инвеститору" за трећину вредности, практично по цени која је у том тренутку била једнака вредности њиховог ускладиштеног вина.

Сви запослени, њих **247**, требало је да добију отказ, да држава исплати отпремнине, а онда да се запосле код кинеског "инвеститора" који би добио субвенцију од **6.000 евра** по запосленом, односно готово **1,5 милиона евра**. Поред тога, у тренутку

када је процењивана имовина Вршачких винограда, у фебруару 2013. године, није било грожђа на чокотима. У међувремену до септембра, грожђе је родило, и тај род је био вредан око **6 милиона евра**.

"Инвеститор" је, дакле, требало да за **5 милиона евра** добије залихе вина вредне **5 милиона евра**, субвенцију од **1,5 милиона евра**, род грожђа вредан **6 милиона евра**, и објекте, опрему и земљиште за "ц". Овај покушај пљачке заустављен је доласком Саше Радуловића на место министра привреде. Тадашње Министарство привреде је поднело и кривичну пријаву против свих учесника, која, нажалост, до данас није процесуирана.

Оливера Аранђеловић и даље ради у Агенцији за приватизацију.

Држава и даље спречава да Вршачки виногради, који имају велики потенцијал за развој, стану на своје ноге тако што им блокира рачун због старих дугова који су предмет годинама нерешеног судског спора. **C**

Лекс специјалис за велику пљачку

Лекс специјалисом за „Београд на води“ по први пут се у Србији на овакав начин руши правни поредак за рачун и интересе једног, привилегованог инвеститора из Уједињених арапских емирата.

За сваку је осуду Вучићев напад на грађане који се буне против овакве пљачке и оптужба да су „против напретка“. Извртањем теза и претњама не може се сакрити да су уговори са фирмом из Емирата тајни, да је план неисплатив јер нема купаца за милион и 750.000 квадрата стамбеног и пословног простора, да су све демократске и правне процедуре у овом случају прекршене и да су против оваквог нелегалног пројекта устали сви угледни представ-

ници стручне јавности, попут Академије архитектуре.

„Београд на води“ није никаква инвестиција јер је **арапска компанија добила за бадава земљу у најатрактивнијем делу Београда, вредну стотине милиона евра**, а пошто станове продаје унапред, тим новцем ће и градити. Да је поштован минимум демократских процедура требало је отворити јавну расправу, донети план за тај део града, а онда расписати тендер и омогућити фер утакмицу између правих инвеститора.

Нису овде у питању никакви "велики снови" о градњи, како каже Вучић, него велики снови о пљачки Београда. **C**

Странацка окупација културе

Србија је окупирана држава, и не треба бити нарочито паметан, ни политички писмен да би се то уочило. Али нису је окупирали ни евро-атлантисти, ни масони, ни Русија. Србију су окупирале њене политичке странке.

Као што ради окупатор на запоседнутој територији, политичке странке користе државу и њене механизме, моћи и вредности да задовоље своје, у овом случају личне и странацке интересе.

Колико далеко је све отишло, види се у примеру избора директора Културног центра у Вршцу. На седници Скупштине општине, одржаној 25. маја, за директора КЦ-а изабран је електричар са завршеном средњом школом. Али не било какав електричар, већ странацки активан, потпредседник Општинског одбора Српске напредне странке.

Ништа ново, ни нарочито. Од 2000. године, **на месту директора Културног центра изређала се плејада занатлија из скоро свих владајућих странака**. Само су радикали експериментисали са ванстраначким и школованим, али како су такви, по правилу непослушни, од експеримента се брзо одустало.

Последње именовање, ипак, разликује се од свих претходних – **на конкурс су се јавила два кандидата. Један је поменути партијски електричар, а други је академски сликар**. Први пут смо у пракси могли да проверимо какав ће резултат дати директно одмеравање стручности и образовања са политиком и уверимо се шта је важније.

По мишљењу Управног одбора (иначе, сачињеног од партијских послушника – подофицира, програмера, полуправника и сличних профила неспособних за оцењивање културних тема) **програм који је понудио електричар, бољи је од оног који је понудио академски сликар**. Порука је јасна – школа, стручност, знање, све је то непотребно; вреди само странка. Чему онда чуђење кад се открије куповина тестова за малу матуру или кад просветари месецима штрајукују?

Србија је окупирана и **буџет служи да се задовоље странацки и лични интереси**. То је важније од било које вредности, начела, обећања. То су крајњи домети оваквог схватања политике. **C**

Део говора Дејана Максимовића, одборника „Доста је било“ на седници СО Вршац

Придружите се

Ми нисмо странка. Ми немамо партијски запослене чланове у јавном сектору. Такви никада нећемо ни бити. Ми немамо тајкуне и интересне групе иза себе, немамо привилеговане странацке привреднике који добијају субвенције и уговоре од јавних предузећа и државе. Нећемо их никада ни имати. Ми смо грађани који заједно са вама плаћају све то.

Да бисмо покренули дубоке промене у друштву, треба нам ваша помоћ. Једино вама ћемо и полагати рачуне. Учланите се у наше удружење.

Ми сви плаћамо чланарину. Без чланарине удружење не може да ради. Неко мора да га финансира. Тај неко смо сви ми. Да би размонтирали паразитски странацки систем интересних група и тајкуна, наше финансирање може да дође само од грађана.

Да бисте постали члан Удружења Доста је било – Рестарт потребно је да попуните приступницу и уплатите чланарину.

То можете преко нашег сајта www.dostajebilo.rs или у некој од кацеларија

- C** Sombor – Čitaonička бр1
- C** Vranje – Kralja Stefana Prvovenčanog bb
- C** Kragujevac – Karadjordjeva br. 34,
- C** Čačak – Skadarska br. 7,
- C** Novi Sad – Doktora Laze Stanojevića br.3,
- C** Zrenjanin – Pupinova br. 15,
- C** Niš – 29. Decembra br. 14 b,
- C** Beograd – Brankova br. 21,
- C** Bor – Radnička br. 22, L 2